

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของระบบการทำงานมากขึ้นดังจะเห็นได้ว่าการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าไปประยุกต์ใช้กับงานด้านต่าง ๆ หลายด้าน เช่น ด้านการแพทย์ ด้านการทหารด้านการคมนาคม ด้านการสื่อสาร ด้านธนาคาร ด้านธุรกิจการค้า และด้านการศึกษา จึงอาจกล่าวได้ว่ายุคนี้เป็นยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเรามากขึ้นจนกลายเป็น สิ่งที่ช่วยแก้ปัญหาทางการศึกษาในทุกกระดับ จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขบวนการทางการศึกษา สถาบัน การศึกษาต่าง ๆ ต้องปรับตัวเพื่อสนองต่อการใช้เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงต้องมีการเตรียม พัฒนาครู ผู้สอนให้มีคุณสมบัติพร้อมที่จะรับการพัฒนาทุกด้าน คอมพิวเตอร์จึงเป็นส่วนหนึ่งของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความสำคัญ และมีบทบาทในการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการศึกษา คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือทันสมัยซึ่งพัฒนาโดยมนุษย์ให้สามารถทำงานที่ซ้ำ ๆ กัน งานที่มีปริมาณมากหรือ มีลักษณะที่สลับซับซ้อนนำคอมพิวเตอร์มาจัดการงานดังกล่าว ก็สามารถทำงานเสร็จได้รวดเร็วมีผลลัพธ์ถูกต้องในวงการศึกษา เริ่มมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้น เนื่องจากระบบการเรียนการสอนนั้น มีความซับซ้อน และต้องอาศัยการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมตลอดเวลาและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน มีอิทธิพลอย่างมากต่อการจัดการศึกษาของประเทศให้สอดคล้องกับภาวะการณ์ต่าง ๆ ซึ่งนับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการตอบสนองความต้องการของสังคม โดยเฉพาะในส่วน of เทคโนโลยี ด้านคอมพิวเตอร์ ที่มีการปรับเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว คำว่า ข้อมูล (data) และสารสนเทศ (information) เป็นคำที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ทำให้มีการนำไปใช้สลับกันบ้างในบางครั้ง แต่ความจริงแล้วคำสองคำนี้มีความหมายแตกต่างกัน คำว่า “ข้อมูล” หมายถึง ข้อมูลดิบ (raw data) ที่ยังไม่ได้ผ่านการประมวลผล ส่วนคำว่า “สารสนเทศ” หมายถึง ข้อมูล ที่ผ่านการประมวลผลแล้ว และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ตามแต่ละบุคคลที่ต้องการได้ การจัดเก็บข้อมูลเริ่มจากการบันทึกข้อมูลโดยวิธีพื้นฐานที่สุด คือ การบันทึก ข้อมูลลงในสมุด ถ้าต้องการค้นหาข้อมูลที่เคยบันทึกไว้ ก็จะพลิกหน้าหนังสือไปยังเลขหน้าที่ต้องการเพื่อเปิดดูรายละเอียดของข้อมูลนั้นๆ ต่อมาเมื่อมีปริมาณข้อมูลมากขึ้น จึงได้พัฒนารูปแบบการจัดเก็บข้อมูล ให้เป็นระบบด้วยการบันทึกข้อมูลลงในแฟ้มเอกสารอย่างเป็นหมวดหมู่ มีการจัดทำสารบัญและดัชนี เพื่อให้สามารถค้นหาข้อมูลได้เร็วขึ้นแล้วนำแฟ้มเอกสารเหล่านั้นไปเก็บไว้ในตู้เก็บเอกสาร ซึ่งการจัดเก็บในลักษณะนี้จะทำให้มีจำนวนตู้เอกสารมากขึ้นตามจำนวนแฟ้มเอกสารที่นับวันจะเพิ่มขึ้นทุกวันจนสิ้นเปลืองพื้นที่สำหรับวางตู้เอกสาร และเกิดปัญหาการค้นหาข้อมูลล่าช้าอีกด้วยต่อมาเมื่อมีการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลจึงทำให้จำนวนเอกสารลดลงเป็นอย่างมาก เนื่องจากสื่อบันทึกข้อมูลในปัจจุบันนี้

สามารถจัดเก็บข้อมูลได้อย่างมหาศาล [2] โดยสามารถบันทึกข้อมูลจากแฟ้มเอกสารจากผู้เก็บเอกสารหลาย ๆ ผู้มาเก็บลงในฮาร์ดดิสก์หรือซีดีรอมเพียงไม่กี่แผ่น อีกทั้งยังช่วยให้การค้นหาข้อมูลที่ทำให้ความสะดวกรวดเร็วมากขึ้นแต่อย่างไรก็ตามความผิดพลาดและความซ้ำซ้อนของข้อมูลก็ยังคงเกิดขึ้น จึงส่งผลให้ระบบฐานข้อมูลถูกพัฒนาขึ้นมา

ระบบฐานข้อมูล (Database System) หมายถึง การเก็บข้อมูลซึ่งมีความเกี่ยวข้องกันในที่เก็บเดียวกัน โดยไม่มีความซ้ำซ้อนกัน และข้อมูลเหล่านี้ได้ถูกนำมาใช้หรือปรับปรุงสำหรับระบบงานต่างๆ ระบบฐานข้อมูล ประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ 1) ฐานข้อมูล คือ กลุ่มของข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกันเป็นระยะเวลานาน โดยเก็บไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อความสะดวกในการสืบค้นข้อมูลและดูแลรักษา 2) ระบบจัดการฐานข้อมูล คือ ซอฟต์แวร์ที่ทาหน้าที่บันทึกข้อมูลไว้ในคอมพิวเตอร์ สืบค้นข้อมูล เปลี่ยนแปลงข้อมูล และรักษาความปลอดภัยของฐานข้อมูล

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้จัดตั้งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2531 โดย นายสุบิน ปิ่นขยัน ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยในขณะนั้น เป็นผู้ลงนามออกใบอนุญาตจัดตั้งในนามของ “วิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ว.ภ.น.) หรือ North Eastern College (N.E.C.)” และออกใบรับรองวิทยฐานะให้ วิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือทำการสอนในขณะนั้นในชั้นปริญญาตรี ตั้งแต่วันที่ 12 กรกฎาคม 2539 และในปีการศึกษา 2542 วิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษา เป็น มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ม.ภ.น.) หรือ North Eastern University (N.E.U.) เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2542 โดยนายประจวบ ไชยสาส์น รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ลงนาม ในใบอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2535 ทบวงมหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือเปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา “หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต” ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจทั่วไป (บธ.ม. / M.B.A.) ปีการศึกษา 2544 มหาวิทยาลัยฯ ได้อนุมัติเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาอีกหนึ่งหลักสูตรคือ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (รป.ม. / M.P.A.) ปีการศึกษา 2545 มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา (ศษ.ม. / M.Ed.) ปีการศึกษา 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้อนุมัติให้มหาวิทยาลัยฯ เปิดสอนระดับปริญญาเอกหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา และในปีเดียวกันนี้มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนในระดับปริญญาเอกในหลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิตและอีกหนึ่งหลักสูตร ในปีการศึกษา 2553 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้อนุมัติให้มหาวิทยาลัยฯ เปิดสอนระดับปริญญาเอกหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (วท.ด.) สาขาวิชาการบริหารธุรกิจบริการระหว่างประเทศ หรือ

D.Sc. และหลักสูตรปริญญาโทวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชาการบริหารธุรกิจบริการ ระหว่างประเทศหรือ M.Sc. กล่าวโดยสรุปในปัจจุบัน บัณฑิตวิทยาลัย เปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา 2 ระดับ 6 หลักสูตร ดังนี้

1. ระดับปริญญาเอก มี 3 หลักสูตร ดังนี้

1.1 หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หรือ Ph.D.

1.2 หลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต (บธ.ด.) หรือ D.B.A.

1.3 หลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (วท.ด.) สาขาวิชาการบริหารธุรกิจบริการ ระหว่างประเทศ หรือ D.Sc.

2. ระดับปริญญาโท มี 4 หลักสูตร ดังนี้

2.1 หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หรือ M.Ed.

2.2 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) หรือ M.B.A.

2.3 หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) หรือ M.P.A.

2.4 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (M.Sc.)

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือในบางส่วนยังคงใช้กระดาษเป็นตัวเก็บข้อมูลซึ่งเกิดปัญหาหลายอย่าง เช่น เกิดความผิดพลาด ค่าซ้ำ สิ้นเปลืองทรัพยากร ซึ่งยังไม่สามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานได้ทั้งหมดทำให้เสียค่าใช้จ่ายในการใช้ทรัพยากรค่อนข้างสูงเนื่องจากข้อมูลมีเป็นจำนวนมากทำให้ในการจัดเก็บข้อมูลงานนิพนธ์ของมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็ยังใช้ในรูปแบบเดิมคือเก็บเอกสารแบบกระดาษซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการค้นหาข้อมูลย้อนหลังการปฏิบัติงานเกี่ยวกับฐานข้อมูลมีข้อผิดพลาดจากความเป็นจริง ซึ่งกว่าจะทำ การตรวจสอบจะต้องใช้เวลานานพอสมควรทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายและเสียเวลาในการปฏิบัติงาน ดังนั้นระบบจัดการเอกสารแบบเดิมนี้จึงไม่ทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งสิ่งสำคัญที่ตามมาคือทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการบริหารงานได้จากขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานการสืบค้น ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นก่อให้เกิดปัญหาในการทำงานดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการสูญหายของข้อมูลหนังสือ เนื่องจากปริมาณงานที่มีอยู่เป็นจำนวนมากทำให้เกิดความผิดพลาดในการเก็บข้อมูล

2. ปัญหาการกำหนดรหัสเก็บข้อมูลหนังสือเนื่องจากหนังสือที่สืบค้นมีอยู่เป็นจำนวนมาก

3. ปัญหาการเบิกและรับไม่ตรงกัน เนื่องจากว่าบางครั้งนำวิทยานิพนธ์มาส่งที่แผนกไม่ครบตามจำนวนที่ยืมจึงจำเป็นต้องส่งวิทยานิพนธ์ที่ค้างนำมาส่งภายหลัง ซึ่งปัญหาในการตรวจสอบย้อนหลังต้องใช้เวลามาก

จากปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้ทำวิจัยจึงทำ การวิเคราะห์ออกแบบและพัฒนาระบบสารสนเทศงานระบบสืบค้นงานนิพนธ์ซึ่งครอบคลุมทั้งแผนกต่างๆ ในมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่นักศึกษาต้องการจะยืมและส่งวิทยานิพนธ์และการจัดเก็บ ถ้าหากมีการนำระบบคอมพิวเตอร์มาช่วยในระบบสารสนเทศงานจะทำให้ระบบมีความถูกต้องมีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้นในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นบุคลากรขององค์กรแห่งนี้ได้เห็นถึงความสำคัญและมีความประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการสืบค้นงานนิพนธ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อองค์กรและอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าหน้าที่รวมถึงเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารระดับสูงได้

1. ปัญหาการสูญหายของข้อมูลหนังสือ ได้ทำการจัดเก็บเอกสารแล้วส่งมายังระบบงาน โดยให้ฐานข้อมูลการจัดเก็บวิทยานิพนธ์ เป็นตัวจัดการเอกสารและข้อมูลและยังสามารถเพิ่ม/ลด รายชื่อวิทยานิพนธ์สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีเนื่องจากปริมาณจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอยู่เป็นจำนวนมากทำให้เกิดความผิดพลาดในการเก็บข้อมูลเล่มวิทยานิพนธ์

2. ปัญหาการกำหนดรหัสเก็บข้อมูลหนังสือเนื่องจากหนังสือที่สืบค้นมีอยู่เป็นจำนวนมาก มีการจัดการในรูปแบบของระบบสืบค้น เพื่อเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

3. ปัญหาการตรวจสอบ ซึ่งไม่ทันต่อความต้องการและข้อมูลไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง ดังนั้น การนำ คอมพิวเตอร์เข้ามาใช้เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและลดความเสี่ยงในการทำงานและให้การทำงานรวดเร็วขึ้นนั้นจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีลักษณะเฉพาะขึ้นในการบริหารงานสืบค้นและสามารถควบคุมและจัดการปัญหาเหล่านี้ให้ได้มากที่สุด เพื่อรองรับการทำงานในการจัดการฐานข้อมูลให้เป็นอัตโนมัติและเกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด อีกทั้งผู้บริหารระดับสูงยังสามารถนำสารสนเทศที่ได้มาไปตัดสินใจวางแผนงานได้อย่างถูกต้องแม่นยำ รวดเร็วและมีประสิทธิภาพได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของผู้ใช้งานที่มีต่อระบบงานเดิมด้านระบบการสืบค้นงานนิพนธ์สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อออกแบบระบบสารสนเทศงานสืบค้นงานนิพนธ์
3. เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศงานบริการสืบค้นงานนิพนธ์ที่สามารถจัดเตรียมความพร้อมของข้อมูลและสารสนเทศให้กับผู้บริหารและหน่วยงานอื่นๆ ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศที่พัฒนาขึ้น

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ระบบสืบค้นงานวิทยานิพนธ์ที่มีประสิทธิภาพในการตรวจสอบและค้นหาข้อมูลจากฐานข้อมูล เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและลดเวลาในการทำงาน

2. ผู้บริหารจะได้รับข้อมูลและสารสนเทศที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ และสามารถนำสารสนเทศที่ได้มาช่วยวิเคราะห์แนวทางในการตัดสินใจและวางแผนเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรได้

3. ลดภาระงานและอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ให้กับเจ้าหน้าที่งานสืบค้น เช่น ลดความยุ่งยากในการประมวลผลหรือการเตรียมสารสนเทศ จัดการสืบค้นข้อมูลได้รวดเร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพ

4. ประหยัดทรัพยากรต่างๆ ในการเก็บข้อมูล เช่น ผู้เก็บเอกสาร กระดาษ แรงงานและเวลา

5. เป็นแนวทางในการพัฒนาเพื่อนำ ไปใช้งานบนระบบเครือข่ายรวมทั้งสามารถรองรับข้อมูลได้ระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลงานนิพนธ์ และนำไปเป็นข้อมูลสารสนเทศที่ใช้ประกอบการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้นงานนิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้

1.4.1 ระบบฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้นงานนิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

งานวิจัยนี้ได้ครอบคลุมการออกแบบและพัฒนาระบบสารสนเทศมุ่งศึกษาและพัฒนาระบบฐานข้อมูลงานนิพนธ์ที่จะถูกพัฒนาขึ้นเป็น Web Application เพื่อให้บุคลากรและนักศึกษาใช้บริการในการสืบค้นงานนิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีขอบเขตของการพัฒนาระบบงาน 3 ระบบงานหลัก ดังนี้

1. ส่วนของผู้ใช้

- สามารถ login เข้าสู่ระบบได้
- สามารถดูข้อมูลวิทยานิพนธ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้
- สามารถค้นหาวิตานิพนธ์จากรายละเอียดต่าง ๆ เช่น ค้นหาจากชื่อวิทยานิพนธ์ค้นจากชื่อผู้จัดทำ
- สามารถค้นหาวิตานิพนธ์ได้โดยระบุเฉพาะบางส่วนในวิทยานิพนธ์ได้
- สามารถเลือกปีการศึกษาในการจัดทำเพื่อค้นหาวิตานิพนธ์ได้

2. ส่วนของผู้ควบคุมระบบ

- กำหนดสิทธิ์ให้กับหัวหน้าสาขาในการจัดเก็บเอกสาร
- หัวหน้าสาขาสามารถเพิ่ม ลบ แก้ไขข้อมูลอาจารย์ที่ปรึกษาในสาขาได้

- หัวหน้าสาขาสามารถเพิ่ม ลบ แก้ไขหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาได้
- สามารถสร้างข้อมูลวิทยานิพนธ์ในระดับสาขาได้
- สามารถเพิ่ม ลบ แก้ไข
- ข้อมูลสาขา / ข้อมูลวิทยานิพนธ์/ข้อมูลอาจารย์ที่ปรึกษา / ข้อมูลปีการศึกษา /สามารถกำหนดคณะและสาขาได้ / สามารถอัปโหลดไฟล์ ข้อมูลวิทยานิพนธ์ได้

3. ส่วนของระบบ

- รายงานชื่อวิทยานิพนธ์แยกตามเลขที่ ชื่อ ปีการศึกษา / รายงานชื่อวิทยานิพนธ์แยกตามอาจารย์ที่ปรึกษา / รายงานชื่อวิทยานิพนธ์แยกตามอาจารย์ที่ปรึกษา
- สามารถแสดงรายละเอียดของข้อมูลวิทยานิพนธ์ในแต่ละเรื่องได้
- ระบบมีข้อมูลพร้อมที่จะให้ผู้ค้นหาข้อมูลได้ตามต้องการ
- ระบบสามารถใช้งานด้านการบริการในการป้อนข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
- ระบบสามารถให้บริการแก่ผู้ใช้ทั่วไปที่ต้องการเข้ามาค้นหาข้อมูลได้
- สามารถทำการค้นหาข้อมูลที่ใช้ต้องการเรียกใช้

1.4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

งานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยประชากร 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ใช้ระบบฐานข้อมูลสืบค้นงานนิพนธ์ จำนวน 12 คน ได้แก่

- เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 2 คน
- นักศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 10 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้ใช้ระบบฐานข้อมูลสืบค้นงานนิพนธ์ ระดับผู้บริหาร จำนวน 3 คน

- ระดับผู้บริหาร จำนวน 3 คน

1.5 นิยามศัพท์

1. ระบบฐานข้อมูล หมายถึง ระบบฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้นงานนิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. บัณฑิตวิทยาลัย หมายถึง หลักสูตรที่เปิดทำการสอนที่ได้รับการอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. ผู้ใช้ หมายถึง เจ้าหน้าที่ นักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร ที่ใช้ระบบฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้นงานนิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

/

4. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน หัวหน้างานวางแผน และงบประมาณ และหัวหน้างานวัดผลและประเมินผล

5. ความพึงพอใจของผู้ใช้ หมายถึง ความพึงพอใจของผู้ใช้ที่ใช้งานระบบฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้นงานนิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านการนำข้อมูลเข้าการประมวลผล การแสดงผล และการจัดเก็บข้อมูล

6. งานนิพนธ์ หมายถึง เอกสารหรือรายงานทางวิชาการที่เป็นกิจกรรมหนึ่ง ในการศึกษาและการประเมินผลการศึกษา

7. คุณภาพของระบบ หมายถึง ประสิทธิภาพการทำงานของระบบฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้นงานนิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านการนำข้อมูลเข้าการประมวลผล การแสดงผล และการจัดเก็บข้อมูล ซึ่งประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ